

Terug naar Hebron

De oude stad is een steriele spookstad geworden

Eldad Kisch

Het was al weer lang geleden sinds we Hebron bezochten en we kozen een educatieve tocht uit van 'Doorbreek het Stilzwijgen', de groep voormalige soldaten die zich ongemakkelijk voelen over hun rol als deelnemers aan de bezetting tijdens hun dienstplicht. Met de tocht willen ze laten zien wat de bezetting – samen met de kolonisten – in Hebron heeft aangericht.

Welnu, de oude stad van Hebron is een spookstad geworden. Het proces verloopt eigenlijk heel simpel: zodra kolonisten op enigerlei wijze – in de meeste gevallen illegaal – een huis in de oude stad van Hebron hebben bezet, moet er een 'steriel gebied' worden gecreëerd om hen te beschermen tegen elk contact met boze Palestijnen. Het gebied wordt voor hen gezuiverd door ons loyale leger, dat alle Palestijnen verbiedt om er te rijden, te lopen, of te ademen binnen een bepaalde afstand rond het nieuwverworven pure joodse bolwerk. Er worden militaire controleposten ingericht om de steriliteit binnen het gebied te waarborgen. Hoe meer joodse bolwerken er worden gevestigd, hoe minder mensen er in de Arabische gebieden wonen. Op deze manier werd de gehele oude stad van Hebron verboden gebied voor Palestijnen, en er is in het centrum van de stad dan ook vrijwel geen teken meer van Arabisch leven te bekennen. Maar al woont er vrijwel niemand meer, het krioelt er van politieagenten en soldaten die de joodse aanwezigheid moeten beschermen. Arabische winkels worden dichtgelast door het leger.

Hebron: graffiti van kolonisten op een Palestijns huis: 'dood aan de arabieren', 'wraak' en 'het volk van Israel leeft'

FOTO: KEREN MANOR

Onze tocht vond dan ook voornamelijk in deze spookstad plaats, waarin het alleen joden is toegestaan om zich tussen hun enclaves te bewegen. Om onze veiligheid te garanderen – en dan vooral vanwege gewelddadige joodse kolonisten, Palestijnen zijn er tenslotte niet meer – werden wij gedurende onze hele tocht begeleid door leger en politie.

Bij de meeste controleposten werden wij in eerste instantie niet doorgelaten – een standaardreflex gericht tegen iedereen die niet duidelijk een kolonist is –, maar een telefoontje van onze toerleider, die dit vaker doet, was genoeg om ons binnen een paar minuten toegang te verschaffen. Hierbij moet worden opgemerkt dat dit niet een gemakkelijk verworven privilege is; vele rechtszaken zijn nodig geweest om de weg te plaveien voor deze schijnbaar toegelijke houding.

Onze laatste stop was in Tel Roemeida, een bolwerk van kolonisten. Toen we daar op onze bus wachtten, werden we lastig gevallen door twee gewelddadige

kolonisten, die ons uitscholden en die ons bezoek 'een provocatie' noemden. Ze treiterden ons door te roepen dat we alleen maar een voet in hun gebied durfden te zetten omdat we door politieagenten werden beschermd. Een bizar argument, als je bedenkt dat er zo ongeveer één soldaat nodig is om één kolonist één etmaal te kunnen beschermen. De politieagenten die ons begeleidden maanden ons snel weg te gaan en zo te voorkomen dat we aangevallen zouden worden.

Hebron is een droevig succesverhaal van de joodse rekolonisatie van dit heilige land.